03/05/2019

Μνήμη Αγίων Τιμοθέου και Μαύρας

/ Βίοι Αγίων

Ὁ Ἅγιος Τιμόθεος καὶ ἡ σύζυγός του Ἁγία Μαύρα ἦταν ένα ἁγιασμένο ζευγάρι, ποὺ ζοῦσε σὲ κάποιο μικρὸ χωριὸ τῆς Θηβαΐδος, στὴν Αἴγυπτο, κατὰ τὸ δεύτερο ἥμισυ τοῦ 3ου αἰῶνος μ.Χ.
Ὁ Ἅγιος Τιμόθεος ξεχώριζε ἀπὸ τοὺς ἄλλους συμπολίτες του γιὰ τὴν μεγάλη εὐσέβειά του καὶ τὴν ἐπίδοση ποὺ εἶχε στὰ ἱερὰ γράμματα. Τοὺς τὰ διάβαζε στὸ σπίτι του ἢ στὴν ἐκκλησία καὶ ξεδιψοῦσε τὶς ψυχές τους μὲ τὸ ἀθάνατο νερὸ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ἐπιβραβεύοντας αὐτὸ τὸ ζῆλο του, ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Θηβαΐδος τὸν χειροθέτησε ἀναγνώστη, τοποθετώντας τον ἔτσι στὸ προστάδιο τῶν κληρικῶν. Ὅμως, ἀντὶ ἐκείνου τοῦ σταδίου, ἡ Θεία Πρόνοια τὸν εἰσήγαγε σὲ ἕνα ἄλλο. Στὸ ὑψηλότερο ἀπὸ ὅλα, δηλαδὴ στὴν κορυφὴ τοῦ Γολγοθᾶ, ποὺ εἶναι στολισμένη ἀπὸ τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ.
Ἐκεῖνο ἀκριβῶς τὸν καιρό, δὲν εἶχαν περάσει οὔτε εἴκοσι ἡμέρες ποὺ ὁ Τιμόθεος εἶχε νυμφευθεῖ τὴ Μαύρα, ἐνῷ ὅλοι χαίρονταν γιὰ τὸν ἁρμονικὸ αὐτὸ γάμο, κάποιοι φθονεροὶ χωρικοὶ τοὺς διέβαλαν στὸν εἰδωλολάτρη ἡγεμόνα τῆς Θηβαΐδος, Ἀρριανό. Ὁ Ἀρριανὸς διέταξε τὸν Ἅγιο Τιμόθεο νὰ παρουσιασθεῖ ἐνώπιόν του. Τὸν ἀνέκρινε. Καὶ βλέποντας τὴν ἀκλόνητη πίστη του, πρόσταξε νὰ τὸν φυλακίσουν καὶ

νὰ τὸν βασανίσουν, μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ τοῦ συνέτριβε τὸ φρόνημα. Μάταιος κόπος.

Σὰν εἶδε πὼς δὲν μποροῦσε μὲ τίποτα πιὰ νὰ ἀλλάξει τὴν πίστη τοῦ Μάρτυρος, ὁ τύραννος σκέφθηκε νὰ φέρουν τὴ γυναίκα του, Μαύρα, περιμένοντας πὼς ἐκείνη μὲ τὰ καλοπιάσματά της, θὰ τὸν λυγίσει. Ὅταν ἡ Ἁγία Μαύρα παρουσιάσθηκε μπροστὰ στὸν ἡγεμόνα, ἐκεῖνος τῆς εἶπε: «Ἄκουσα, Μαύρα, πὼς δὲν πέρασαν οὔτε εἴκοσι ἡμέρες ποὺ στεφανώθηκες τὸν ἄνδρα σου. Τὰ λεμονάνθια εἶναι ἀκόμα δροσερὰ στὰ νέα καὶ ὄμορφα κεφάλια σας καὶ εἶναι κρίμα νὰ σταθεῖ ἡ πίστη του ἐμπόδιο στὸ νὰ χαρεῖτε τὴ ζωὴ μαζί. Πήγαινε λοιπόν, ὅπως εἶσαι στολισμένη, νὰ τὸν πείσεις νὰ ἔλθει στὰ λόγια μου καὶ νὰ θυσιάσει στὰ εἴδωλα».

Ἡ Ἁγία Μαῦρα ὑποσχέθηκε νὰ ἐπισκεφθεῖ στὴ φυλακὴ τὸν σύζυγό της καὶ νὰ τοῦ μιλήσει. Πῆγε ὅμως, ὄχι νὰ τὸν βγάλει ἀπὸ τὴν πίστη, ἀλλὰ νὰ τὸν στηρίξει σὲ αὐτὴν καὶ νὰ στηριχθεῖ καὶ ἡ ἴδια ἀπὸ τὰ λόγια του, γιὰ ὅσα ἔμελλε καὶ ἐκείνη, ὕστερα ἀπὸ λίγο, νὰ ὑποφέρει γιὰ τὴν δόξα τοῦ Χριστοῦ. Γυρίζει λοιπὸν στὸν ἡγεμόνα καὶ ὁμολογεῖ πὼς καὶ αὐτὴ εἶναι Χριστιανή, ἕτοιμη νὰ μαρτυρήσει. Ὁ Ἀρριανὸς ἔγινε ἔξαλλος. Δίνει ἐντολὴ νὰ βασανίσουν τὴν Ἁγία μὲ φρικώδη βασανιστήρια. Ἀλλὰ ἡ Μάρτυς πέρασε ὅλες τὶς φρικτὲς δοκιμασίες μὲ ἀπτόητο θάρρος. Στὸ τέλος, ὁ μιαρὸς Ἀρριανὸς προστάζει νὰ καρφώσουν σὲ σταυροὺς τὸν Τιμόθεο καὶ τὴν Μαύρα. Τοὺς σταύρωσαν τὸν ἕνα δίπλα στὸν ἄλλο, γιὰ νὰ εἶναι ὁ πόνος τους πιὸ μεγάλος. Ἀλλὰ καὶ ἐσταυρωμένοι οἱ δύο νεαροὶ σύζυγοι, οἱ Ἅγιοι Τιμόθεος καὶ Μαύρα, ἀντικριστὰ ἐπάνω στὰ ξύλα, εὐχαριστοῦσαν τὸν Θεό, ποὺ τοὺς ἀξίωνε νὰ ἔχουν τέλος τῆς ἐπίγειας ζωῆς τους ὅμοιο μὲ ἐκεῖνο τοῦ Υἱοῦ Του. Ἔτσι, λοιπόν, πάνω στὸν σταυρὸ παρέδωσαν στὸν Κύριο τὶς ἁγνές τους ψυχὲς καὶ εἰσῆλθαν στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.